

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10860/2025
04.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Комнеловски адвокат из ..., против туженог Јавног извршитеља ББ из ..., чији је пуномоћник Златимир Стојановић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4487/24 од 06.05.2025. године, на седници одржаној 04.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4487/24 од 06.05.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4487/24 од 06.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 4534/23 од 26.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му на име накнаде штете исплати 42.362,92 динара са законском затезном каматом од 03.12.2020. године до исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка од 63.300,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 4487/24 од 06.05.2025. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново

тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Тужбеним захтевом је тражена накнада штете због спровођења извршења на новчаним средствима тужиоца од стране тужене која је јавни извршитељ и преношењем тих средстава на рачун тужене. Пошто је извршење спроведено на основу правноснажног решења о извршењу, тужбени захтев је одбијен. Поред тога тужилац није тражио ни противизвршење, нити је покренуо парнични поступак због стицања без основа. У ревизији се указује на погрешну примену процесног права, што није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку. Ревизијом се не указује ни на правно питање од општег интереса или у интересу равноправности грађана, на неуједначену судску праксу односно на потребу новог тумачења материјалног права. Стога је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари ради накнаде штете поднета је 28.01.2021. године, а вредност спора износи 42.362,92 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору чија је вредност испод законског лимита прописаног чланом 468. став 1. ЗПП, то ревизија није дозвољена применом члана 479. став 6.ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић